

af fælles Erhvervsinteresser, et Princip, som allerede nu ikke er ukendt paa andre Omraader, f. Eks. ved den af Staten ydede Støtte til Foreninger til Fremme af Landbrugsinteresser. Forudsætningen bør imidlertid være, at denne Sammenlutning er aldeles frivillig, ikke alene i den Forstand, at det ikke gøres nogen til Pligt at indtræde i en Forening, men ogsaa saaledes, at Foreningen bliver dem uvedkommende, som ikke ønske at slutte sig til den, og at der ikke paalægges dem nogen Forpligtelse til at støtte den ved Pengebidrag eller paa anden Maade. Man kan derfor ikke tiltræde den af Kommissionen i § 69 foreslaaede Bestemmelse, hvorefter det, naar Indenrigsministeriet havde stadfæstet en Forening, skulde paahvile enhver, der havde eller fremtidig inden for Foreningens Omraade vandt Næringsadkomst paa et til Saget hørende Erhverv, uanset at han ikke lod sig optage i Foreningen, til dennes Klasse at yde et nærmere bestemt aarligt Bidrag, der dog ikke maatte overstige Medlemsbidraget. Til Begrundelse af denne Bestemmelse henvises der i Betænkningen Side 40 til den Betydning, som Dannelsen af Foreningerne ventes at ville

faa for den næringsdrivende Stand i dens Helhed, altsaa ogsaa for de næringsdrivende, der staa uden for Foreningen, men dette Hensyn synes ikke at kunne være afgørende, naar det maa erkendes, at der herved gøres et væsentligt Brud paa hele Sammenlutningens frivillige Karakter. Den nævnte § 69 i Kommissionsforflaget er derfor ikke optagen i nærværende Lovforflag.

Til Forflaget er føjet en § (§ 74), hvorefter Loven træder i Kraft den 1ste Januar 1895, idet det maa anses nødvendigt af Hensyn saavel til de næringsdrivende selv som til, at der skal udgaa omfattende Bestemmelser fra Administrationen (§§ 5, 23 og 37), inden Loven kan træde i Virksomhed, at der sættes en passende Frist for Lovens Ikrafttræden. Da der saaledes paa regnes at ville hengaa længere Tid mellem Lovens Stadfæstelse og dens Ikrafttræden, har man for at undgaa Misbrug af den ved § 71 2det Stykke og § 72 3dje Stykke omhandlede Ret til at fortsætte en faktisk Næringsudøvelse, der var hjemlet ved den ældre Lovgivning, men strider mod den nye Lov, betinget denne Ret af, at saadan Udøvelse fandt Sted allerede ved Lovens Stadfæstelse.